

Kiezen

Van Toon Tellegen uit de verhalenbundels: Misschien wisten zij alles en Iedereen was er

Het was avond. De wind blies door de takken van de bomen en af en toe regende het of hagelde het. De eekhoorn liep door zijn kamer heen en weer en dacht na. Er stonden rimpels op zijn voorhoofd. Soms werd hij heel moe en wilde nooit meer nadenken, maar soms ook wist hij niets en wilde hij altijd nadenken.

Als ik moest kiezen, dacht hij, terwijl hij van zijn tafel naar zijn bed liep, tussen nadenken en nooit meer nadenken, wat zou ik dan kiezen? Hij zuchtte. Kiezen is zelf al nadenken, dacht hij. Dat gaat dus niet.

Hij liep van zijn bed naar de kast. En als ik moest kiezen tussen weten en niet weten, bijvoorbeeld dat de zon elke ochtend weer opgaat, of dat de mier voorgoed op reis is? Hij liep van de kast naar het raam. Of tussen mij overal over verbazen en mij nergens over verbazen, dacht hij. Of tussen beukennoten en het glinsteren van de rivier? Of tussen de zomer en mijn lamp? Of tussen de herfst en een brief van de secretarisvogel?

Het was donker. Zwarte wolken joegen langs zijn raam en de eekhoorn ging in bed liggen. Of als ik moest kiezen tussen de mier en... dacht hij, terwijl hij zijn lakens over zich heen trok.

Even hield hij op met denken. Tussen de mier en wat eigenlijk? dacht hij toen. Maar voordat hij daar verder over had nagedacht riep hij al, in het donker, onder zijn deken: 'Dan wist ik het! Dan koos ik altijd voor de mier!'

En als ik moest kiezen tussen kiezen en niet kiezen, dacht hij toen.

Maar hij schudde zo krachtig zijn hoofd dat zijn deken op de grond vloog en zijn hele bed kraakte en schudde, en hij dacht: ik kies altijd voor de mier. Altijd!